

Sygn. akt I CSK 3214/22

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie z wniosku [...] Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego
Zamkniętego w W.
z udziałem Bank spółki akcyjnej w W. i A. R.
o wpis w dziale IV księgi wieczystej [...],
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 października 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania A. R.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Lublinie
z dnia 8 września 2021 r., sygn. akt II Ca 1010/20,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od uczestniczki A. R. na rzecz wnioskodawcy
kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

[...] Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. domagał się zmiany wpisu w dziale IV księgi wieczystej [...] wierzyciela hipotecznego z tytułu hipoteki umownej kaucyjnej do kwoty 464 766,94 zł z Bank S.A. w K. na [...] Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

Sąd Rejonowy w Puławach 9 lipca 2019 r. dokonał wpisu w dziale IV księgi wieczystej [...] zgodnie z żądaniem.

Sąd Rejonowy w Puławach postanowieniem z 4 czerwca 2020 r., po rozpoznaniu skargi A. R. na powyższy wpis, utrzymał w mocy wpis.

Postanowieniem z 8 września 2021 r. Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił apelację A. R.

W skardze kasacyjnej uczestniczka, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazała na przesłanki przedsądu przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

W ocenie skarżącej, w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne a mianowicie jakie elementy konieczne powinien zawierać wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, o którym stanowi art. 194 ust. 1 i art 195 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (dalej: „u.f.i.”), czy powinny być to elementy konkretnie definiujące daną wierzytelność a sam wyciąg winien wiernie odzwierciedlać informacje z ksiąg rachunkowych, czy też wystarczające jest aby wierzytelność widniejąca w księgach była jedynie oznaczalna, a także czy w sprawie pomiędzy tymi samymi uczestnikami wyciąg może być sporządzany wielokrotnie w różnej formie i podpisany przez różne osoby czy winien być to dokument jednorazowy, jako że nadano mu moc dokumentu urzędowego.

Zdaniem uczestniczki istnieje potrzeba wykładni przepisów art. 194 ust. 2 u.f.i. oraz art. 195 ust 1 u.f.i. budzących poważne wątpliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedziano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (zob. postanowienia SN: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07; z 26 września 2005 r., II PK 98/05; z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

W uzasadnieniu nie powołano argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wywód prawny uzasadniający istnienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a więc cechującego się nowością i dotychczas niewyjaśnionego w orzecznictwie powinien bowiem wskazywać na wątpliwości kwalifikowane, a nie zwykłe, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd powszechny w toku rozpoznawania sprawy (postanowienie SN z 26 września 2019 r., I CSK 228/19). Takich wątpliwości skarga kasacyjna nie zawiera.

Powołanie się na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wskazania przepisu prawa, którego wykładnia budzi wątpliwości, określenia zakresu koniecznej wykładni, wykazania, że wątpliwości interpretacyjne mają poważny charakter i wymagają zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, a jeżeli podstawą wniosku w tym zakresie jest twierdzenie o występujących w orzecznictwie sądowym rozbieżnościach wynikających z dokonywania przez sądy różnej wykładni przepisu, konieczne jest wskazanie rozbieżnych orzeczeń,

dokonanie ich analizy i wykazanie, że rozbieżność wynika z różnej wykładni przepisu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z 28 marca 2007 r., II CSK 84/07; z 11 stycznia 2008 r. I UK 283/07 i z 8 lipca 2008 r., I CSK 111/08).

Uzasadnienie wniosku nie zawiera argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie istnieje potrzeba wykładni przepisów. Należy wskazać, że nie jest rzeczą Sądu Najwyższego przy ocenie, czy skarga kasacyjna powinna być przyjęta do rozpoznania, doszukiwanie się jurydycznej argumentacji mającej wykazać, iż istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Samo zaś sformułowanie problemu prawnego, bez przedstawienia argumentacji służącej wykazaniu, że potrzeba wykładni rzeczywiście występuje i wymaga wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy, nie jest wystarczające.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązuje jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

[as]